

քիչները վանքի անունով փոխառութիւններ կ'ընէին և իրականին մէջ իրենց պէտքերուն կը մտխէին: Կոլտ այս կարգազրութիւններէն յետոյ, կը դառնայ Պոլիս և կը նկարագրէ Ս. Յակոբի վանքին խղճալի վիճակը մահտեսեայ և ամիրաներուն, որոնց առաջարկին վրայ՝ Կոլտ 1715ին կ'ստանձնէ Կ. Պոլսի պատրիարքութիւնը և հտեեալ օրն իսկ կը բաժնէ Ս. Յակոբի վանքին պատրիարքութիւնը Կ. Պոլսի պատրիարքութեան և մայրաքաղաքի եկեղեցիներուն մէջ ևս ի պատարագն յիշատակել Սուրբ Երուսաղեմի պատրիարքոս Գրիգոր Աստուածաբան վրդ.ն. յետոյ Կոլտ գնալով Ազրիանուպոլիս, Սուլթան Մահմուտէն հրովարտակ կ'ստանայ թէ՛ իրեն և թէ՛ Շիրուանցի Գրիգոր պարքին համար: 1716ին Աեմանսիկս սիսկնոյոս մը կը զուժարէ և երկուս թուներու բաժանումը գլուխ հանելով՝ կը հաղորդէ Աստուածատուր կթղ.ին. որ հաւանելով այս որոշման կը զրէ Գրիգոր վրդ. Շիրուանցիին ի Մուշ, որպէսզի ընդունի Երուսաղէմի պատրիարքութիւնը: Կոլտ եպս. կը ձեռնադրուի Պոլսի մէջ Ուննցի Կարապետ կթղ.էն որ արդէն 1726ին Պոլսոյ Մայր-Եկեղեցիին մէջ կաթողիկոսական օծումը ընդունած էր 12 եպիսկոպոսներէ: Կոլտ ցորչափ ապրեցաւ սրտակից օժանդակը եղաւ Շղթայակիրին. մանաւանդ պարտուց վճարման և Ս. Յակոբի բարեգարգութեան համար: Կոլտ 250 ստորագրութիւններով զիմուսներ կատարեց Ջուղայի Ամենափրկչի վանքին առաջնորդ Մովսէս Ջուղայեցիին (1706—1725), տեղեկագրելով թէ արագ կարգազրութիւններ կատարուած են Ս. Յակոբի վանքի մասին, և այդ առթիւ ալ կը նկարագրէր տեղակայեալ զեղծումները և Ս. Երուսաղէմի պարտքին 400 քսակի բարձրանալը: Կոլտի արդիւնական կեանքին և այլ գործունէութիւններու մասին աւելի ընդարձակ տեղեկութեան համար տեսնել Բարգէն Ս. Եպս. Կիւլէսէրեանի Կոչոս Յովհաննէս պատրիարք խորագրով ուսումնասիրութիւնը:

Ս. Յակոբի վանքի գանձասան մէջ Կոլտի յիշատակներէն կը գտնուի թանկարժէք Բնագիրք մը (*shuyshikon*) (Diptyques), կրկին յաշեութեան պատկերներով և կրտուածանկար. որ ըստ հընասիրաց, գեղարուեստական գանձ մը կը նկատուի, Պոլսեցի հայ վարպետներ նուիրած են Կոլտի՝ այդ Բնագիրքը 1732ին, և ինքն ալ՝ իր կարգին նուիրած է Ս. Յակոբի վանքին: